

บาปที่พระเยซูชั่งที่สุด 5 ประการ

เมื่อเราเติบโตฝ่ายวิญญาณ เราจะพบว่าความชอบธรรมของพระเจ้าไม่ได้มองภายนอกเป็นหลัก และบาปนั้นก็ไม่ได้เป็นเรื่องภายนอกเช่นกัน เมื่อเราพูดถึงความชอบธรรม คนส่วนใหญ่ถึงกฎที่กล่าวไว้ในบัญญัติสิบประการ แต่ความชอบธรรมภายใต้พันธสัญญาใหม่วัดโดยพระชนม์ชีพของพระเยซู และไม่ได้วัดด้วยบัญญัติที่เป็นลายลักษณ์อักษร เมื่อเรานึกถึงความบาปที่พระเยซูตรัสต่อต้านมากที่สุด เราจะพบสิ่งที่พระองค์เกลียดที่สุด เมื่อเราพิจารณาบาปดังกล่าว 5 ประการ เราจะเห็นว่าบาปเหล่านี้ไม่อยู่ในบัญญัติ 10 ประการ!!

1. ความหน้าซื่อใจคด การเป็นคนหน้าซื่อใจคดคือการทำให้คนอื่นรู้สึกที่เราบริสุทธิ์กว่าที่เป็นจริงๆ ซึ่งไม่ต่างกับเทียมเท็จหรือพูดโกหก พระเยซูทรงสาปแช่งคนหน้าซื่อใจคด 7 ครั้งใน มธ. 23:13-29 เราสามารถโกหกได้โดยไม่ต้องอ้าปาก อานาเนียโกหกพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยไม่พูดอะไรเลย - เมื่อเขาแสร้งทำเป็นสาวกของพระเยซูด้วยสุดใจ

พระเยซูทรงบอกพวกฟาริสีว่าชีวิตภายในของพวกเขา "เต็มไปด้วยการตามใจตัวเอง" (มธ. 23:25) - ซึ่งหมายความว่าพวกเขาอยู่เพียงเพื่อตอบสนองตัวเอง กระนั้น พวกเขาทำให้คนอื่นรู้สึกเพราะพวกเขา รู้พระคัมภีร์ดี อดอาหาร อดิษฐาน และถวายสิบลดของพวกเขา พวกเขาจึงบริสุทธิ์มาก ภายนอกดูเคร่งศาสนามาก พวกเขาอดิษฐานยืดยาวในที่สาธารณะ แต่ไม่อดิษฐานยืดยาวในที่ส่วนตัว เหมือนหลายๆ คนในทุกวันนี้ เป็นเรื่องหน้าซื่อใจคดหากเราสรรเสริญพระเจ้าเฉพาะในเช้าวันอาทิตย์ แต่ไม่มีวิญญาณแห่งการสรรเสริญอยู่ในใจของเราตลอดเวลา พระเจ้าทอดพระเนตรจิตใจของเรา หญิงพรหมจารีที่ฉลาดมีน้ำมันสำรองซ่อนอยู่ในภาชนะ ส่วนคนโง่มีเพียงแค่พอที่จะจุดตะเกียงของตนเพื่อให้เป็นคำพยานที่ดีต่อหน้ามนุษย์ที่มองจากภายนอก (มธ. 25:1-4) เมื่อเราได้ยินว่าจู่ๆ ผู้นำคริสเตียนคนหนึ่งก็ล่วงประเวณี เราต้องตระหนักว่านั่นไม่ใช่การล้มลงกะทันหัน แต่เป็นผลจากความไม่ซื่อสัตย์ในชีวิตภายในของเขาเป็นเวลานาน เขาเป็นคนหน้าซื่อใจคดมานานแล้ว!

2. ความเย่อหยิ่งฝ่ายวิญญาณ

ความเยอหยิ่งฝ่ายวิญญาณเป็นบาปที่พบบ่อยที่สุดในบรรดาคนที่แสวงหาความบริสุทธิ์ เราทุกคนรู้ดีถึงคำอุปมาเรื่องฟาริสีผู้ดูหมิ่นผู้อื่นแม้ในการอธิษฐานของเขา (ลก. 18:9-14) เป็นไปได้ที่มากกว่า 90% ของคำอธิษฐานทั้งหมดที่ผู้เชื่ออธิษฐานในที่สาธารณะมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อสร้างความประทับใจให้ผู้ที่กำลังฟังและไม่ได้อธิษฐานต่อพระเจ้าเลย ในอุปมานี้ภายนอกของพวกเขาฟาริสีอาจไม่ได้ทำความชั่วร้ายเหมือนคนบาปคนอื่นๆ แต่พระเยซู ทรง เกลียด ชัง ความ หยิ่ง ทะนง ซึ่ง พระองค์ ทรง คิด ถึงกิจกรรมฝ่าย วิญญาณ ของเขาและ การ ดูถูก ผู้ อื่น. ความเยอหยิ่งฝ่ายวิญญาณนี้เองที่ทำให้ผู้เชื่อยังคงตัดสินผู้เชื่อคนอื่นเรื่อยมา

แต่คนเก็บภาษีซึ่งมองว่าตัวเองเป็นคนบาป - บาปกว่าคนอื่นทั้งหมด - แต่พระเจ้ายอมรับ ทุกคนเมื่อได้อยู่หน้าต่อหน้ากับพระเจ้าจะเคยเห็นตนเองในบางช่วงเวลาว่าเป็นในบรรดาคนบาปเขาคือหัวหน้า พระเยซูทรงสอนว่าบุคคลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในสวรรค์จะเป็นคนถ่อมตัวที่สุด (มธ. 18:4)

คุณธรรมที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในสวรรค์คือความถ่อมใจ เราเห็นในพระธรรมวิวรณ์ว่าทุกคนที่ได้รับมงกุฎในสวรรค์จะรับโยนมันทิ้งต่อหน้าพระเจ้า ซึ่งตระหนักว่าพระองค์ผู้เดียวสมควรได้รับมงกุฎทั้งหมด(วว. 4:10,11)

พระเยซูตรัสว่าถึงแม้เราจะสามารถเชื่อฟังพระบัญญัติทุกข้อของพระเจ้า เราก็ยังคงเป็นผู้รับใช้ที่ไร้ค่า ที่เพียงทำตามหน้าที่ของเราเท่านั้น (ลก. 17:10) ถ้าอย่างนั้นเราจะว่าอย่างไรเกี่ยวกับสภาพของเราเมื่อเราล้มลงบ่อยๆ!

3. ความไม่บริสุทธิ์

ความไม่บริสุทธิ์เข้าสู่หัวใจของเราส่วนใหญ่ผ่านตาและหูของเรา และจะออกมาจากใจของเราโดยแสดงออกผ่านอวัยวะต่างๆ ของร่างกายเรา โดยหลักๆจะผ่านทางลิ้นและตาของเรา ดังนั้นผู้ที่แสวงหาความบริสุทธิ์จึงต้องระมัดระวังเป็นพิเศษในสิ่งที่เขามองและสิ่งที่ฟัง พระเยซูทรงเกลียดชังสิ่งความไม่บริสุทธิ์มากจนบอกสาวกของพระองค์ว่าพวกเขาควรเต็มใจควักลูกตาขวาและตัดมือขวาออกแทนที่จะทำบาปกับอวัยวะเหล่านั้น (มธ. 5:27-29)

แพทย์แนะนำให้ตัดมือขวาหรือผ่าตัดตาออก เฉพาะเมื่ออวัยวะเหล่านั้นเลวร้ายลงถ้าไม่เอาออก ทั้งร่างกายอาจจะตายได้ นี่คือนสิ่งที่เราต้องเข้าใจเกี่ยวกับความบาปด้วย บาปร้ายแรงมากจนอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตของเรา ผู้เชื่อส่วนใหญ่ไม่ได้ตระหนักถึงสิ่งนี้ และนั่นคือสาเหตุที่พวกเขาประมาทในวิธีที่พวกเขาใช้คำพูดและตาของพวกเขา เราต้องเป็นเหมือนคนตาบอดและ

คนใบ้เมื่อถูกล่อลวงให้ทำบาปด้วยตาและคำพูดของเรา นี่คือการความหมายตามพระวาจาของพระเยซู

4. ความเพิกเฉยต่อความต้องการของผู้คน

พระเยซูทรงพิโรธเมื่อผู้นำในธรรมศาลาไม่ต้องการให้พระองค์รักษาชายคนหนึ่ง เพียงเพราะเป็นวันสะบาโต "พระองค์ชุ่นเคืองอย่างยิ่งต่อพวกเขาที่เพิกเฉยต่อความต้องการของมนุษย์" (มก. 3: 5 - การใช้ชีวิต).

เราได้รับคำสั่งให้ทำดีต่อมนุษย์ทุกคน โดยเฉพาะกับผู้เชื่อ (กท. 6:10) พระเยซูทรงสอนว่าคนที่ทำอะไรเลยเพื่อช่วยพี่น้องของตนที่กำลังต้องการสิ่งจำเป็นพื้นฐานของชีวิต จะถูกขับออกจากที่ประทับของพระองค์ในวันสุดท้าย (มธ. 25:41-46) เราอาจไม่มีของประทานในการรักษาผู้เชื่อที่ป่วย แต่เราทุกคนสามารถไปเยี่ยมผู้ป่วยและให้กำลังใจได้อย่างแน่นอน นั่นคือทั้งหมดที่พระเจ้าขอจากเรา

ศรัทธิตกนรกเพราะเขาไม่ใส่ใจช่วยเหลือลาซารัสพี่น้องชาวยิวและเป็นบุตรหลานของอับราฮัม ปุโรหิตและคนเลวีในอุปมาเรื่องชาวสะมาเรียผู้ใจดี พระเยซูทรงเปิดเผยว่าเป็นคนหน้าซื่อใจคดเพราะพวกเขาไม่แสดงความเมตตาต่อพี่น้องชาวยิวซึ่งนอนบาดเจ็บอยู่ริมถนน พระคัมภีร์กล่าวว่าผู้ที่เห็นพี่น้องของตนขัดสนและไม่ช่วยพวกเขา เขายังไม่ได้รับความรอดแท้จริง (ยก. 2:15-17)

พวกเขากำลังหลอกตัวเองเมื่อบอกว่าพวกเขาบังเกิดใหม่แล้ว ซึ่งยัง บรรดาผู้ที่ไม่ช่วยเหลือน้องของตนที่ขัดสนจะไม่สามารถมีความรักของพระเจ้าอยู่ในใจของพวกเขาได้ (1 ยน. 3:17) พระเยซูตรัสอย่างหนักแน่นในเรื่องนี้ เพราะพระองค์ทรงเกลียดชังทัศนคติของบรรดาคนเคร่งศาสนาจำนวนมากซึ่งทำแต่กิจกรรมทางศาสนาแต่ไม่ช่วยเหลือน้องที่ขัดสนของพวกเขา

5. ความไม่เชื่อในตัวพระองค์

บาปทั้งสี่อย่างที่เรากล่าวมาแล้วนั้น ผู้เชื่อทุกคนสามารถระบุได้ง่ายว่าเป็นบาป แต่เมื่อพูดถึงความไม่เชื่อ ผู้เชื่อเกือบทั้งหมดคิดว่าไม่ใช่เป็นบาป แต่คิดว่าเป็นเพียงความอ่อนแอ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่เรียนรู้ที่จะเกลียดชังความไม่เชื่อเหมือนที่พวกเขาเกลียดชังบาปอื่นๆ

แต่พระคัมภีร์พูดถึงหัวใจที่ไม่เชื่อว่าเป็นหัวใจที่ชั่วร้าย (ฮีบรู 3: 12) พระเยซูทรงตำหนิสาวกของพระองค์เจ็ดครั้งเพราะความไม่เชื่อในตัวพระองค์ (ดู มธ. 6:30; 8:26; 14:31; 16:8; 17:17-20; มก.16:14; ลก.24:25) ดูเหมือนพระองค์จะทรงไม่เคยตำหนิสาวกเรื่องอื่นเลย !!

ความไม่เชื่อเป็นการดูหมิ่นพระเจ้า เพราะมันบอกเป็นนัยว่าพระเจ้าไม่สนใจหรือดูแลบรรดาลูกๆของพระองค์ ไม่เหมือนเหมือนพ่อผู้เป็นคนบาปในโลกที่ดูแลและเลี้ยงดูลูกของตน นอกจากนี้ยังมีการเทศนาเรื่องความเชื่อปลอมในทุกวันนี้ ว่าให้ใช้เป็นหนทางเพื่อให้ได้รับสิ่งต่าง ๆ จากพระเจ้า แต่นั่นไม่ใช่ความเชื่อที่พระเยซูประกาศเอาไว้ พระองค์ทรงต้องการให้เรามีความเชื่อในตัวพระองค์ในการดำเนินชีวิตประจำวันของเรา ชัยชนะเหนือความซิมเศร่า อารมณ์ไม่ดี และความท้อแท้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราเชื่อในพระบิดาผู้เปี่ยมด้วยความรักผู้สถิตในสวรรค์และในพระสัญญาอันยอดเยี่ยมที่พระองค์ประทานแก่เราในพระคำของพระองค์

เมื่อเราอ่านเราพบว่ามี 2 ครั้ง ที่พระเยซูประหลาดใจ - ครั้งที่หนึ่งเมื่อทรงเห็นความเชื่อและครั้งที่สองเมื่อทรงเห็นความไม่เชื่อ!! (มธ. 8:10; มก. 6:6). พระเยซูทรงตื่นเต้นทุกครั้งที่ทรงเห็นความเชื่อของผู้คน และทรงผิดหวังเมื่อเห็นผู้คนไม่เต็มใจที่จะวางใจในพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ซึ่งเปี่ยมด้วยความรัก

ตอนนี้เรารู้แล้ว

ตอนนี้เราเข้าใจสิ่งที่พระเยซูเกลียดที่สุดแล้ว ก็ควรเป็นจุดมุ่งหมายของเราที่จะเกลียดชังบาปทั้ง 5 นี้ด้วย เมื่อเราค้นพบบาปเหล่านี้ในชีวิตของเรา เราต้องจริงจังอย่างไร้ความปราณี นักเทศน์หลายคนอ่านบทความลักษณะนี้เป็นประจำ เพื่อเอาไปเทศนาเท่านั้น ขอเตือนว่า: ชาตานจะล่อลวงให้คุณใช้บทความนี้เอาไปเทศนา 5 ประการ! แต่สิ่งที่คุณต้องทำก่อนอื่นคือเกลียดบาปทุกอณูเหล่านี้ในชีวิตของคุณจากนั้นคุณสามารถประกาศพระคำของพระเจ้าด้วยสิทธิอำนาจ มิฉะนั้น คุณก็จะเป็นเพียงฟาริสีเหมือนนักเทศน์คนอื่นๆ ในโลก ใครมีหูจงฟังเถิด